

Resim Çizmek

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 04 Ağustos 2014

Resim çizmeyi bilsem
Denizin resmini ne kadar güzel çizdim kim bilir?
Mavi sen olurdun köpük köpük
Dalgalar okşardı ipek tenini
Oltayı sana verirdim yakalardın beni
Daha önce balık olmayı hiç düşünmemiştim
Varsın olayım,
Ben senin için neler olmadım ki?

Resim çizmeyi bilsem
Göğü ne kadar güzel çizdim kim bilir?
Bir yıldız kümesinde arardım seni.
Kuş olur uçardım semaya,
Seni sorardım, selam verirken aya.
Gözümde bir damla yaş olurdun,
Kahrederdim hiç vazgeçemediğim sevdaya.

Resim çizmeyi bilsem
Siyahı hüzne bırakıp masmavi çizdim geceyi kim bilir?
Bir dua olurdun dudaklarımda
Sultanlara layık bir şölen olurdu gece
Şiir olur dökülürdün hece hece
Sarı bir şebboyu taç yapardım başına,
Saltanatın, saltanatım olurdu.

Resim çizmeyi bilsem
İhaneti hiç çizemezdim kim bilir?
Tanrı her rüzgar esişinde gök yüzüne biçim verdiğinde
Kalemim hep sevgiyi çizdi.
Yedi ana renk kullanırdım,
Yedisi de sen olurdun.

Resim çizmeyi bilsem
Kağnılar çizdim, yolu sana çıkan kim bilir?
Sevda yüklü kağnılar,

Ağır ağır yürüyen kağnılar.
Şairin gördüğü düştür.
Denizin, göğün, tabiatın dolmasıdır içine.
Dolunay taptaze yüzünü gösterdiğinde, ağlamaktır olgusu.

Resim çizmeyi bilsem
Demet demet güller çizerdim kim bilir?
Mavi bir gül favorim olurdu.
Aklardım yüreğimi şafağı beklerken.
Ah bilsem! Resim çizmeyi.
Neler çizerdim kim bilir?
Galiba çizdim bir tanem,
Hem de şiir gibi...

Mehmet Fikret ÜNALAN